

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo septimus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

diu pleni. Exemplū tale legit de gaudio
celi. Deuor qdam religiosus a deo peti-
uit vt sibi reuelaret aliquā dulcedine cele-
stis gaudij. Vna g̃ diez cū esset in orōne
audiuit auiculā ppe se dulcē cātantē. Qui
se erigēs ab orōne voluit apphēdere aut/
culā: q̃ volauit an̄ eū vsq; ad siluā que ppe
monasteriū erat: z̃ sedit sup vnā arborem.
Strās g̃ sub arbore audiuit cantū auicel:
z̃ postmodū auicula euolauit. Regressus
igit̄ ad monasteriū existimabat se vix vnā
aut duas horas sub arbore stesisse. Veni-
ens iuuenit portā monasterij mutarā: z̃ ali-
am portam inuenit ex alto latere: pulsauit.
Frater p̄dixit q̄ sicut vn̄ veniret z̃ q̄s eē-
et qd̄ q̄reret. R̄ndit. Ego iā nup de mo-
nasterio exiui z̃ iā reuertor z̃ video mona-
steriū mutatū. R̄ciāuit portarū abbatī.
Genēs abbas: q̄sicut q̄s esset z̃ vn̄ v̄p̄i-
ret. R̄ndit. Frater sum hui⁹ monasterij: z̃
nouiter exiui ad siluā z̃ reuersus neminez
nosco: z̃ nemo me nouit. Tūc abbas z̃ se-
niores monasterij q̄sierūt ab eo nomē ab-
batis q̄ perat monasterio illo tpe q̄ exiuit.
Et q̄rēs in chronico: inuenerūt eū defu-
isse a monasterio. ccc. l. annis. Hoc magnū
fuit qz p totū illud tps p dulcedine cant⁹
vni⁹ angeli nec sensit frig⁹ nec calorem nec
esuriuit nec sitiuit. Quid tūc erit qn̄ celuz
terrābim⁹ et nouē choros angeloz cāta-
re audiem⁹? Sz̄ nocete qd̄ d̄r̄ Ber. Qui
carnalib; delitijs pascat̄: et nis delitijs in-
dignus habetur

Tertū ar. Aud. zc. qz modicū ē tps
meredi: sz̄ merces etna. P̄sate g̃ qn̄
ta est adhibēda diligētia. Lex d̄r. ff. d̄ pas-
ctis. l. sūma. Quilibet dz̄ p suis negocijs
vigilare. Et. xxj. q. j. Relatio. et de cō. di.
liij. Ne qd̄ absit. Acceleratio cōmendabil
est in lucr̄ aiāz p̄morōe. Aggredite: si esset
nūdina p horā tm̄ durās in q̄ h̄n̄ mercādo
posset; facile lucrari cētūmille aureos: nō/
ne festinare; durāte nūdina: Credo q̄ sic
Expone z̃ applica notando illud Gal. vj.
Bonū g̃ facietes nō deficiam⁹ aliquñ. tpe
eū suo merem⁹ nō deficiētes.

Sermo septimus

Modicum et iam

zc. Deū timere. j. Pet. ij. Hoc

necessariū est si volum⁹ deū videre. Ad ti-
mendū aut̄ deū maxie nos iducere dz̄ con-
sideratio dñi iudicij. Apoc. xiiij. Timete
deū qz venit hora iudicij ei⁹. Et h̄ p̄cipue
p̄p̄ria. Tū p̄p̄ potētā iudicij̄ iuincibilē.
Tū p̄p̄ sapiam ei⁹ ifallibilē. Tū p̄p̄ iusti-
ciā ei⁹ iflexibilē. De p̄mo Bar. x. Deū ti-
mete q̄ p̄ aiām z̃ corp⁹ p. in ge. De scōs
Heb. iij. Via nuda z̃ apta sunt ocul⁹ eius
De tertio Ps. Just⁹ dñs z̃ iusticias dile-
xit. Modicum zc.

Prim⁹ ar. An videntū deū vn⁹ alio
p̄fecti⁹ videat. Vide s. dñica i albīs
ser. vij. Sed p̄fūdānēto sic poter; dice/
re. Tertū est q̄ q̄ pl⁹ laborauerit z̃ flouerit
in bonis opib; pl⁹ mercedis accipiet. iu-
ra illō Quid. li. factoz. Si bñ flouerint
segetes tūc m̄a diues. Si bñ flouerit vt
nea diues erit. Ad qd̄ etiā p̄tinet qd̄ dicit
Arist. v. Eth. q̄ iusticie distributiue me/
diū est fm̄ proportionalitātē quādā fm̄ p̄ā
reddēda est merces fm̄ dignitatē operis et
operāz. Cetera vbi s.

Secūdu ar. In hoc ser. iuxta textuz
euāgelicū p̄p̄lāda sūt tria mysteria
q̄z p̄sideratio dispositiua ē ad vidēd̄ deū
Primū est. subtractio delectabilis p̄e/
Secundū est. perpeffio lauda/ (sentie,
bilis tristicie.

Tertū est. p̄clusio desiderabil' leticie.
Primū igit̄ zc. Cum d̄r dñs. Modicū z̄
nō videbit; me: z̄ itez mo. z̄ vi. me. Hoc
ad h̄az̄ iplēgū ē i passioe dñi z̄ resurrectōe
Sp̄ialr̄ ac̄ iplet i nob̄ cum frequē i orōne
dñs sel̄ b̄rabit ab amico: sz̄ n̄ ab amicitia
Et h̄ triplia rōne. P̄ua ē rō p̄fūdioris
hūilitatōis: vt p̄ h̄ vīez̄ excludat̄ p̄sūptio z̄
nimia securitas: qm̄ vt ait Hiero. Seue-
ritas parit negligētiā: negligētia p̄o iobe
diētiā. vñ Eccl. xxvij. Si i tiore dñi te n̄
tenuer; cito sub̄: ertef dom⁹ t. Per talem
ēt̄ dine p̄solatōis subtractōez̄ f̄ coḡscit hō
suā ip̄fectōez̄: vt cū q̄s forte h̄z̄ aditōrē in
ope suo: illo subtracto/ stari coḡscit ifirmi/
ratē suā. ps. Ego dixi i abūdactia m. n̄ mo-
uebor: i est: dñe i volū. e p̄sti. d̄cozi m. ptu.
Sed vt me mibi ostenderes/ auertisti fa-
ciē tuā a me z̃ fact⁹ sum p̄turbat⁹. Bern.
Hāz̄ p̄fectio ē sue ip̄fectiōis recognitio.
Secda ē rō amarioris cōpūctiōis. Per h̄
em̄ inducīt hō ad pleniorē sue conscientie

Dominica .III. post pascha

discussione. Hier. iij. Leua oculos tuos in directu et vide ubi nuc. pstrata sis et ad fletum amarioris ps. Fuerunt mihi lachrye me mee panes die ac nocte dum dicit mihi quod tunc ubi est deus tuus. Et ex hoc homo magis timet perpetua a deo separatione. Tertia est ratio feruentioris affectus ut. s. ardenti orietur gratia deum. Greg. Seta desideria dilacione crescit Exemplum in chanaan. Dat. xv. Et cum iuenerit cauti custodiat. Can. iij. Te nui cum nec dimittam. Secundum est passio laudabilis tristitia. quia cum querent discipuli inter se. Quid est hoc quod dicit Hodie. Dixit eis iesus. De hoc querit in vos quia dixi vobis Hodie etc. Amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos: mundus autem gaudebit. i. mundi amatores. vos pro tristabimini. s. de passione mea. Hora dicitur autem quod sic dicit apostolus. ij. Cor. vij. Duplex est tristitia. Una finis deum/ alia finis seculum. Hec sedita aliquando peruenit ex timore superbie quia scilicet quod appetit adipisci non possunt. Exemplum. ij. Mach. vij. Antiochus incidit in languore pro tristitia quia non factum est sic cogitabat. Aliquando ex liuore inuidie sic in can. Gen. iij. Aliquando ex auidore auaricie Eccl. v. Quid prodest auaro quod laborauerit in ventum Luc. diebus comedat in tenebris et in curis multis et in eruna atque tristitia: De his tristitiis dicit apostolus. ij. Cor. vij. Secunda tristitia morte operatur. Tristitia autem finis deum quod laudabilis est multiplex est vicia tristitia concupiscentie. ij. Cor. vij. Contristati estis ad penitentiam. Item tristitia concupiscentie Rom. ix. Tristitia mihi magna est et dolor perpetuus cordi meo. Optabam enim ipse anathema esse a christo pro fratribus meis. i. optabam a christo separari ad tempus ne ipsi eternam separarentur. Item est tristitia deuore zelationis cum quis vicia tristat de diuina honore. Sic tristat est esdras cum sibi nunciatum fuisset filios israel legem dei accepisse uxores alienigenas. ut habet Esdr. ix. Sic etiam tristati sunt discipuli domini videtes eum multipliciter dehonoriari in passione sua. Tertium est zelus desiderabilis leticie: cum dicit dominus. s. tristitia vestra vertet in gaudium. Hoc in apostolis factum est in die resurrectionis. Ponit autem dominus similitudinem de muliere pruriente. et deinde applicat dicit. Et vos nunc quidem tristitia habetis. s. tempore passionis mee etc. Item autem videbo vos. s. post resurrectionem. Quod et plenius impletum est in gloria celesti ubi gaudium est inextimabile et iterminabile. Exemplum de dulcedine huiusmodi gaudij legitur in li. d. ap. q. canonice. Quodam regularis deuotus cum grauer affligeret a suis per latis: et tunc in diebus obsequosus esset: volebat vincere in bono malum sed non poterat. Desipit igitur quidam propter id quod patiebat tribulationes lachrymas amarissimas fudit deprecans factos martyres mauricium et socios eius. Quia festum instabat ut eorum precibus consolatione mereretur. Nec mora cum cubiculum intrasset et leuiter obdormisset: audiunt choros angelorum cantantium in sublimi Gaudent in celestibus et quod christi vestigia sunt secuti et quia pro eius amore sanguinem suum fuderunt. id est cum christo regnant in eternum Dixit autem postea quod canit ille tante dulcedinis exitit quod nisi deus cum ad vitam aliter ordinasset: feret animam eius de corpore rapuisset. Et cum tunc quia esset detentus infirmitate: in sola delectatione illius contentus tam spiritus quam corpore sic integre sospitatur est ut vir eum postea vlla pruratio quicquam quod magna ledere potuerit. Quarta est illa celestis beatorum consolatio ubi sic dicitur. Es. li. Leticia sempiterna super capita eorum. et. j. De. j. Frustrabitur leticia inenarrabili.

Principue verbum illud domini. Tristitia vestra vertet in gaudium. Qui vult ergo gaudium illud celorum adquirere non timeat tristitias et dolores huius vite Dicit enim iura. Qui domum vel possessionem adquiret: debita et onera eius soluere debet. ff. de preben. empti. vel vendi. l. Alienatio. et extra de decimis l. cum non sit. Et nota quod gaudio celesti annexum est onus temporalis tristicie. Iuxta illud Act. xiiij. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum celorum. Notate si cui permittitur ab aliquo veraci et potente quod omnes lapides quos ad eum affecerit steterit in auxilium: vtiq; hinc inde cum gaudio congregaret lapides plures et maiores quos posset. Spiritu aliter ab eo qui veritas est et potens super omnia permittit quod tristitia vestra vertet in gaudium. Pro libenter sustinere debemus omnes tristitias huius mundi dummodo non sint viciose. Unum et ipse dominus dicit. v. B. i. quod lugent.

Dominica. iij. post pascha
Sermo. j.